

SUMOGÓ.

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

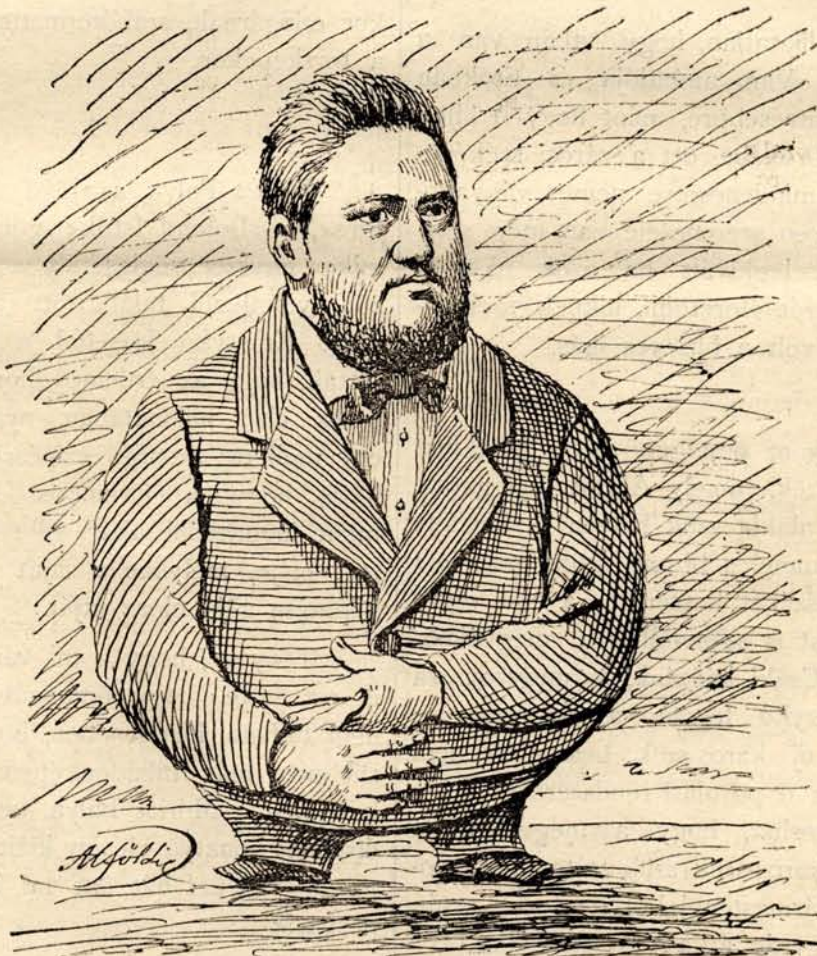
Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint. Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is czimzendők.

A mi nagyjaink.

KMETYKÓ JÓZSEF.

Mikor a fenntisztelt férfiuról úgy beszéltek, mint egyikéről a »mi nagyjaink«-nak, tulajdonképen előleget adok neki a »jövő nagyság« reményében, mert bizony ő most még csak tulajdonképen a válaszuton áll az »aprószenetek« és a *mi nagyjaink* közt. Hedmafrodita, kiről már nem beszélhetek mint aprószenetről, mert ez álláspontot már túlhaladta s még alig szólhatok hozzá, mint nagysághoz, mert oda még nem kapaszkodott fel.

*

De tagadhatatlan, hogy utban van a *nagyság* felé. Van ambíciója és titokban nem vágyik kevesebbre, mint hogy ő üljön be az Ábrai örökébe, ott a városi székepületben, a mi mindenesetre nemes vágyakozás. És a milyen szerencséje van, még sikerülhet is neki, legkivált ha azok akarják majd a szekerét előretolni, kiknek szekerében eddig ő volt a hűséges ígás.

*

Csak hogy az ő *nagyságának* szűk lesz az a karos szék, amely Ábrai befogadta, kinek karcsu alakja szűk helyen is megfért a nagy szellemmel s bizony szükséges lesz egy új karos-széket beszerezni, a min végre még hajótörést is szenvedhet a megválasztatása. Mert Csáki bátyánk, ha megszavazza is, hogy Kmetykó legyen a polgármester, de már egy új karos-szék beszerzése nem egyez meg az ő pórolási rendszerével s így könnyen megeshet, hogy a megválasztott Kmetykó, a karos-szék szűk volta miatt szorul ki a polgármesterségből. Ez lenne aztán igazán »a nagyság átka!«

*

Nagy férfiak iránt érdeklődik a közönség. Szereti ismerni életüket, hol, mikor születtek, mit miveltek stb. stb. És bizony, ha kielégíteni akarnám a közönség érdeklődését, nagy zavarba jönnék ez egyszer, mert a krónika nem jegyez föl mást a mi »nagyunk«-ról, csak azt, hogy született, él és egykoron meg fog halni és épen úgy, amint ezt az élet logikai sorrendje magával hozza. Hogy *gyarapodott*, ezt mindenki látja s ha van róla följegyzésre méltó, úgy az mindenesetre az: hogy ő czáfolja meg a legfényesebben azt a hagyományt, mely a jegyzőt mindenkori czingárnak, szabótermetűnek örökíti meg a torzképeken.

*

Móricz Palya, a »jövő finantz minyisztere«, a »Bolond Istók« gömbölyü kulacesa, mikor egyszer végigsétált a dunaparti korzón, véletlenül találkozott az éppen fent időző Kmetykó Józseffel, s mondják, akik látták, hogy az érdeemes honatya, a meglepetés első pillanatában, nyakon teremtett egy mellette ácsorgó cipész-inast, mert azt hitte, hogy a furfangos lábtyüinövendék talán ingerkedni akar vele és egy tükröt tart eléje, melyben a saját maga érdeemes kép mása állja el az utját.

Tény az, hogy a mi városunk pennája is azt hitte, hogy önmagával találkozik, s nem tudván hirtelenében, hogy a kettő közül most már tulajdonképen melyik ő, melyik meg a Móricz Palya, kezét nyujtván az érdeemes honatya elé, így kiáltott fel: »Jó napot jegyző ur! hát önt mi hozta fel Budapestre?«

*

De akár ő volt Móricz Palya, akár pedig Palya bá' volt ő! tagadhatatlan és minden esetre szembeötlő hasonlat a két érdeemes férfi között. Csakhogy azt hiszem, hogy ha megtörténék egyszer, hogy a mi főjegyzőnk tévedésből a Móricz Palya felöltőjét öltené magára, éppen úgy járna, mint az az ifju honatya, ki egyszer a Deák Ferencz kalapját vitte el, s mikor mentegetődzött, hogy *körülbelül egyforma fejük van*, az öreg ur kedélyesen tromfolta le, hogy: *„körül talán igen, de belül aligha.”*

*

És hogy ez így van: azt fájlalja a mi derék főjegyzőnk legjobban. Ez teszi álmatlanná éjszakáit, ez rontja meg az étvágyát, mely különben mi kívánni valót sem hagy fenn — s az adja ajkára talán neki és másoknak is a kérdést: hogy én azt tudva, miért soroztam őtet mégis a mi nagyjaink közé? És én neki is, másoknak is egyaránt tartozom a felelettel:

— Kérem, ne értsenek félre. Én ve-gyész vagyok s így az osztályba sorozás nem *qualitatív*, hanem *quantitatív* elemzés utján történt!

Plutó.

A nagy titok.

*Szörnyű kényes ügyben, vizsgálatra küldve,
Ülésezik három bizottsági tag —
Titokban, mint illik, folyik a vizsgálat,
Eredményét ki sem tudja: sejtí csak!*

*Fürkésző reporter hasztalan fut, fárad:
Ez a kényes ügy még rajta is kifog —
Hja! egy emberélet függ a vizsgálatól
Azért környezi oly áthatlan titok.*

*Bizottsági tagok sebbel-lopva jönnek
Össze, hogy ne lássa avatatlan szem,
Mely az eredményt tán arczukról olvassa
Le, s a közönségnek róla hirt viszen.
Titok földi vádlót, titok a vádlottat
'Sz érdekük közösen így kívánja ezt.
Végeredmény úgy is hirdeti majd fennen:
Ki leszen a győztes és ki az, ki vesz?*

*És a jó közönség izgatottan várja
Csütörtök s vasárnap az ujság lapot
Valami talán csak lesz ebben vagy abban,
Ez vagy az, az ügyről hirt tán csak kapott!
Vizsgáló bizottság tagjai közt egynek
Jó embere lesz tán s megtud egyet-mást
S közli, bárha nem mint pozitív eredményt,
De legalább úgy, mint „biztos hallomást.”*

*Jámbor, jó közönség! hiába gyötörne,
Hidd meg, most az egyszer, a kíváncsiság,
Vizsgáló bizottság tagja redaktornak
A nagy titok felől hirt sehogy sem ad.
Nyilvánosság elé, míg be nincs fejezve,
Vizsgálatból ugyan egy betű se jó.
Nem árulja azt el se bíró, se jegyző
Nem tud arról senki, csak a — „Hódmező.”*

Mephistó.

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

— Aztot olvasok a „Hóttmezü“-bül belüle, hojd a Karancsi kantra Ábraj oreságak üdjbe benne derülte ki már eddig is valami. Udj thonálok, hojd van Hóttmezünek igen nadj igazság, mert csakudjan derülte ki edgi vizsgálatbul az, hojd van eben az üdjben Hóttmezünek o bizettságba edj *hivatalos titoknok*.

— Az Ábraj palgárnadj oreság, meg-

apelált az üvé üdjit o belödjminiszter excellenczhoz, o Karancsi pap oreság meg o „Hóttmezüba“ benne megapelált az üvé üdjit oz óristenhoz. Vadjok én mast mán szürnen nadjon kíváncsis ara rá, hojd a két pürlekedő oreság khüzül, ki thonál homaráb meghalgattatást?

— Üreg „Khüzlön“ is, meg „Vásárhej és Vidéke“ is irnak szick o színödj jüvőjirül Hód-Mezü-Vásárhejen. Phoresa! kell itt irni nem színödj *jüvőjirül*, honem *jüvő* khüzenségrül, mert bizemason mandhatok, hojd ha lesz nálonk *jüvő* khüzenség, akor lesz a színödjnekn is *jüvője*.

Garantirozott hírek.

— Czifra Jutka és társai folyamodványt nyujtottak be a tanácshoz, hogy engedessék meg nekik egy nagy kutya- és macskahizláló részvénytársaság alakítása, melyhez a szükséges 2 millió font már alá is van jegyezve. A tanács, tekintettel arra, hogy mostanában ugy is elég sok marha hull el, melyeknek husát, a városi dobos bizonylataként, igen olcsón árusítják el s így a város hushiányban nem szenved, kérelmezőket elutasította.

— Szentés városa egy felállítandó gazdasági szakiskolára 8000 egynéhány száz forintot vett fel jüvő évi költségvetésében, melyből azonban a város terhére, mint azt a „Hódmező“ ma két heti számában elzengedezte, csak 2000 forint esik s így a még hiányzó 6000 nehányszáz forintot valószínűleg a fenn tisztelt ujság szerkesztő bizottsága fődözi — a sajátjából.

— Zálogintézetünk tulajdonosa pörbe fogta Szegedi színigazgatót, amiért megoldotta a bocsorszijat s daczára annak, hogy a hatósági engedélyt is kinyerte, nem állított be hozzánk társulatával -- nyomorogni. Vékecs ur a pört kárterítési kereset alakjában indította meg, mert ő — a társulat jövetelére számítva, egy ideiglenes zálogelhelyező helyiséget bérelt.

— Az állandó mükedvelő társaság szerződést kötött az égiekkel, melynek értelmében megengedtetik neki, hogy vasárnap végre bejuthasson „*az égbe*“.

— A téli évad városunkban igen élénknek és változatosnak ígérkezik, lesz bál, mükedvelői előadás, hangverseny böven. De a mulatságok fénypontját mindenesetre az a nagy álarczos bál fogja képezni, melyet majd a „Hódmező“ szerkesztő bizottsága rendez s a melyre már most is *alakoskodik* a bizottság egyik-másik tagja.

— A helybeli temetkezési vállalatok, tekintettel a közszükségletre, elhatározták, hogy egyesült erővel legközelebb egy új fiók raktárt nyitnak s azt dusan szerelik fel mindennemű temetkezési czikkekkal — *erkölcsi halottak részére*.

— A Dugonics-társaság legközelebb tartja századik felolvasó ülését Szegeden. Ez alkalommal nagytiszteletü Szeremlei Sámuel ur a társulat tagja is tart egy értekezést: „*az unitárius egyház terjedésének okairól H.-M.-Vásárhelyen*“.

— A „Hódmezővászárhely“-i vadásztársaság őszi nagy hajtóvadászataiban szerencsétlenség történt, amennyiben a vadászok egyikének fegyvere idő előtt elsült s magát az ügyetlen vadász érte a halálos golyó. A sebesültet azonnal lefektették a lap hasábjaira s most vadásztársai a leg gondosabban ápolják, bár mint mondják felgyógyulásához kevés a remény.

— A lóvonatu vasut ügye egy lépéssel ismét közelebb jutott a megvalósulás stádiumához. A vasutügyi bizottság ugyanis megengedte a vállalkozó Miller urnak, hogy *mindeniütt gőzerővel haladhat*, s így most már csakis a vállalkozón áll, hogy e gőzerőt a kauczió letételéhez és a munkálatokhoz is igénybe vegye.

Csodák csodája.

Világ teremtése óta
De sok csoda történt:
Szentírás is magyarázza,
Mikor Mózes, önként
Vizet ütött a sziklából —
Zsidó nép meg által lából
A ketté vált tengeren
S Kanaánba úgy megyen.

Más helyütt, meg, meg van írva
Kánaai menyegző,
Hol pecsenye s kalács bőven
Jutott ki, meg pezsgő — —
Pedig hát egy kis kenyérke
Volt csak ott, de hozzá ére
Jézus csodatevő kézzel:
S folyt a lakzi tejjel-mézzel.

Azután jön özvegy asszony
Olajos korsója —
Dániel, tüzes kályhában,
Hol őt *angyal* óvja . . .
Csipke-bokor: el nem égő —
Menyei hang: magas égből,
S ki tudná: mi minden még
Történt ilyes, réges-rég.

Ámde mind e sok csodának
Van egy uj csodája,
Melynek Hódmező-Vásárhely
A szülő hazája.
A csodák legnagyobbika
Miről szentírás, krónika
Nem ír semmit, bár ez eset
Egy gyerekkel nem rég esett:
Élt, meghalt, de nem született!

Bunkó.

Juratéria.

Tanár: (A kánonjognak házasságról szóló részéből vizsgál) Candidátus ur! Ha valakire rá bizonyul, hogy egy idő alatt három nővel élt valóságos sacramentális házasságban: mi az?

Candidátus: (némi gondolkodás után) Ez actus majoris potentiae.

Tanár: (a magán jogból) Mit gondol uraságod! Ha a színházban, egy előttem ülő urnak fején magas tetejű kalap van, mely engem a színpadra való nézésben megakadályoz: milyen jognál fogva kényszeríthetem én azon urat, hogy kalapját levegye?

Candidátus: A . . . a . . . servitus altius non tollendinél fogva.

Vén tanár: (a családi jogból) Hát domine! képzelje ön, hogy egy leány hozzám férjhez akar menni, és . . .

Candidátus: (belevág) Esedezem alásson, nagyságos ur, ezt sehogy se képzelhetem.

Szerelmi lyrák.

Volnál virág, sziklabérczen
S szárnya szegett lepke én:
Ajkad mézét meglóphatni,
Élne bennem a remény —

Volnál csillag, fenn az égen,
S hitvány rög a földön, én:
Nyugodtan rengetném magam
A reménység tengerén —

Volnál drága, rejtett gyöngyszem
A mély tenger fenekén:
Oda is leszállnék érted
S felhoznádak, kincsem, én!

Szép leány vagy, én meg ifju
S még sem lehetsz az enyém . . .
Hja! téged megkereszteltek,
S — zsidónak születtem én!

Csákány.

Visszaszáll a lelkem boldog mult időkre
— Kata néne! — első ártatlan szerelmem,
Amikor még téged Katizának hittak,
Hányszor szöktem hozzád⁹ keresztül a kerten.

Emlékszel még reá, midőn édesanyád —
Szegény Zsuzsi néni! isten nyugosztalja!
Mikor egyszer minket tilos csókon kapott;
Hej! de megövert érte, de nagy volt haragja.

Hogy bőgtünk mi ketten, s bájhangod varázsa
Szegény Zsuzsi nénit jobban ingerelte,
Éjszini hajadnak sürijébe markolt —
Anyai örömnök eredvén a lelke.

Szívembe van vésve e nagyszerű óra,
Pedig Zsuzsi néni a hátamra irta,
Addig míg a kínos megindulás végre
Erélyemet gyáva megugrásra bírta.

Uczizu ved el magad! a kerten keresztül . . .
Édesanyád pedig karóval utánam,

Szerelmes kebelem ugrott a palánkra;
Ugy égett a szívem s még jobban a hátam.

Az volt a szép idő, mikor a vásárról
Szívet hoztam néked, mézeskalács-szívet.
Egész valóm eltelt édes boldogsággal,
Nézegetve milyen jóízűen etted.

S mikor éd's anyádtól a tejes fazekat
Csak azért löptad el, hogy a tejfölt róla
Naponkiut lenyalasd epedő ajkammal . . .
Oh! feledhetetlen egy-egy ilyen óra.

S amidőn a cserfa árnyékos tövében
Hűséget esküdtünk örökre egymásnak,
Mert a kegyetlen sors elszakasztott tőlem,
A viczispány urhoz mentél szobalánynak.

Rézkarikát huztál ujjamra zokogva,
Hogy soha se csalsz meg, annak a jelül . . .
De ilyen a hűség! Három hónap mulva
A ragyás hajduhoz mentél feteségül.

Veréb Jankó.

Adomák.

A „Bach“-korszakban történt, hogy a fügedi póstamesterné egy főkötőt küldött a Bezirker ur feleségének. A küldöncz a nagyságos Bezirkerné asszonyt nem találva otthon, a Csaszlauból ideszalasztott férjhez nyitott be, hogy annak adja át a főkötőt.

— No, mit mekhozta kent? rivalt rá mérgesen a hatalmas férfiu.

— Kérem alásan, adja elő a küldöncz. Tisztelteti a tekintetes fügedi póstamesterné a nagyságos asszonyt, ezt a fekete főkötőt küldte el a nagyságos asszonynak.

— Wass sagt er? fordult ő Bezirkersége tollnokához s miután ez tolmácsolta neki a küldöncz szavait, mérgesen folytatá:

— Ferflixte Ungrische Sprach dass! Schwarz ist — fegede, Haubi is' a fegede, un' die Postmeist'rin is' a fegede!

Találkozik a két civis vasárnapi szent napon a templom előtt és szóbeszédbe erednek egymással a napi események fölött, végre rátérvén a hírlapokra is.

— Melyik ujságot járhatja kigyelmed? kérdé az egyik.

— Biz' én komám most a Közlönyt, meg a Vásárhely és Vidékire fizettem elő.

— Hát nem a Hódmezőre?

— Nem ám, azt járatam eddig, de mán egészen megcsömöröltem tőle.

— Ahán! mondja erre a kérdező. Váltig csudálkoztam eddig, hogy miért hirdetgeti mindég az a Hódmező a lap hátulján a gyomorerősítő likőröket meg a Hoff egészségi sörít, de most mán aztán értem.

Beküldetett.

Bátorkodom a t. gyászszal sujtott családok figyelmét új temetkezési vállalatomra felhívni. Azon körülménynél fogva, miszerint ifj. Fodor István első hazai debreczeni érczkoporsó gyáros urtól — ércz- és fakoporsóit — bizománybani eladásra átvettem, azon előnyös helyzetben vagyok, hogy minden temetkezési esetek alkalmára temetkezési cikkeimet olcsóbban adhatom, mint bárki is.

Addig, míg nyomtatás alatt lévő, eredeti gyári árjegyzékem külön is megküldhetem, álljon tájékoztatásul alább felsorolt és 12 különböző itt áru osztályba sorozott, kivonatos árjegyzékem. — Fakoporsó és hozzá való cikkekről — I. osztály: 8 forinttól 15 frtig, II. osztály 10 forinttól 20 forintig, III. osztály: 15 forinttól 25 forintig, IV. osztály: 30 forinttól 40 forintig, V. osztály: 45 forinttól 60 forintig, VI. osztály: 50 forinttól 60 forintig, VII. osztály: 60 forinttól feljebb egész 120 forintig. — Érczkoporsó és hozzá való cikkekről — VIII. osztály: 55 forinttól 70 forintig, IX. osztály: 65 forinttól 90 forintig, X. osztály: 75 forinttól 100 forintig, XI. osztály: 85 forinttól 120 forintig, XII. osztály: 120 forinttól feljebb. Ezenkívül szoba bevonás, posztó- vagy bársony-nyal és izlésteljesen virággal diszitve, különféle alakú fél és egész disz-gyertyatartók és ravatalok lótakarók, gyász kiséret kirendelés s bármely ol-

dalról kívánt pompa kitejtés, a lehető legmérsékeltebben tett kiszámítás alapján eszközöltetik.

Ajánlom a t. gyászszal sujtott családoknak, esetleges alkalmakkor, költségvetésem és cikkeim megtekintését, melyből első tekintetre bár ki is meggyőződhetik, hogy oly csinosat és czélirányosat — oly olcsón — mint én, senki nem képes előállítani. Gazdag kiválasztás mü-virágok, bőr, moull, selyem és moha sirkoszorukban. Sirkoszoruk szalaggal és felirattal a legcsinosabban és legolesóbban elkészittetnek. Különös nagy raktár lüster, ternó és minden új faj gyászkelmekben.

Temetkezési vállalatom a Dózsits-féle házbán, — bemenet a nagy kapu melletti ajtón. — Halotti bejelentéseket vagy ott, vagy pedig főüzletemben, a Szilárdy-féle szürke palotában Kovay Mátyás ur fűszerkereskedése mellett, kérem eszközölni.

Tisztelettel

Kiss Jakab,

új temetkezési vállalata.

■ Kérem czimemet, más hasonhangzású névvel össze nem téveszteni. ■

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a t. közönség és megrendelőimmal tudatni, hogy **f. hó 8-tól**

asztalos-üzletemet

a fő uton lévő Bereczk-féle házból a **szentesi-utczai Lövi Ferencz ur házába**, az ugynevezett „**veres ökör**“ épületbe tettem át, hol is mindenféle épület- és legfinomabb butorasztalos munkák a legjutányosabban készittetnek.

Tisztelettel

ifj. Antal János

asztalos.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. temetkezőket azon **ujabb intézkedéséről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utca 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiaczteri **temetkezési fiókraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helybenhagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott** árjegyzék szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, úgy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utca 4-ik szám), valamint fiókraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozásképen összes temetkezési czikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonyynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésességre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olcsóbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884-ik évi április hó 6-án kitüntetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Maradtam kiváló tisztelettel:

KISS BERTALAN

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési czikkek az éj bármely órájában is kaphatók
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezte az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési czikkei az összes ajánlattevők megfelelő czikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczára az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicsőretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállítójául megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezte állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. **Nagy Tamás** áll. biz. elnök, **Hoffer Imre** áll. biz. jegyző, **Asztalos Sándor**, **Borsi Géza**, **Asztalos János** áll. biz. tagok.

VUKOVÁRI KÉZ- és ARCZKENŐCS.

A legkitünőbb szer szeplő, májfoltok és az arczbőr minden egyéb tisztátalanságai ellen.

Egy tégely ára **50** kr.

DR. RICHTER CSÁSZ. KIR. UDVARI FOGORVOS
MEUTHIN FOGPORA

☞ A legjobb a fogak ápolására és fehérségük megóvására. Egy doboz ára **40** kr. ☞

Kapható: **Hegedüs Antal** diszmi- és rövidáru-üzletében a „Népbank“ mellett.